Svenska Canada Tidningen.

Utgifves hvarje onsdag af
CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.
698 Logan Avenue, Winnipeg, Man.
Telefon Garry 3174.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år (i förskott)	$1.00
Helt år, efterskottsvis	1.50
Halft år, "	0.75
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år till Sverige	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerad bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombeds att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adressläppen.

F. M. DAHL, Manager. NILS P. RON BROWN, Redaktör.

Redaktionen är alltid tacksam för nyheter och meddelanden från svenskar, på platser där svenskar bygga och bo. Vid insändande af nyheter och berättelser skrif endast på en sida af hvarje ark.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterträgningar, 3 gånger $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50

Föreläsningsannonser, Önskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum, enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Onsdagen d. 30 september, 1914

Vägen till Paris blef tyskarna törnebeströdd.

Louvain och Rheims äro två skamfläckar, som tyskarna aldrig kunna aftvå.

Det är hvarje naturaliserad svensks plikt i Canada att stå på Englands sida i det pågående kriget.

Franska regeringen har borttagit tull på många lifsförnödenheter. Canadas export till Frankrike borde härigenom ökas.

Vi rekommendera med nöje till läsning Edwin T:s artikel "Bort med de tyskvänliga tidningarna!" under rubriken "Ordet fritt".

En stor firma i Winnipeg har afskedat flera hundra af sin personal och skänkt $100,000 till den patriotiska fonden. Hvad tyx?

Svenska tidningar i Förenta Staterna, som arbeta mot Canada och canadensiska inträssen, borde portförbjudas från hvarje svensk-canadensiskt hem.

Generalpostmästaren borde tillse, att tidningar från Förenta Staterna, både svenska och andra, som yttra sig förklenande om Canada och England, icke komma in i landet.

Om det är sant, att Manitoba-regeringen genomdref den partiella moratorielagen för att skydda vissa fastighetsspekulanter, som stå den nära, har denna regering öfverträffat sig själf i uselhet.

I "The University Magazine", som utgifves i Montreal, för oktober månad 1913 förekommer en längre, sympatisk artikel om kejsar Wilhelm II, författad af en canadensisk professor. I denna artikel framhålles den tyske kejsaren såsom synnerligen fredsälskande, och många berömmande ord komma på hans lott. Undras, hvad författaren tänker dessa dagar!

Från Sverige meddelas, att dr Sven Hedin f. n. vistas som tyske kejsarens gäst i det tyska högkvarteret. Han har erhållit tillåtelse att besöka både den västra och östra krigsteatern för att afgifva en opartisk berättelse rörande de föregifna tyska grymheterna. Hur kan man egentligen vänta, att Sven Hedin, en partiman af första rang, skall vara opartisk?

Mer än någonsin har det under det nu pågående kriget visat sig, att de internationella förordningarna om krig ej efterlefves, att det är omöjligt att genom öfverenskommelse gifva kriget en tillnärmelsevis civiliserad prägel. Vore det icke bättre att helt söka utrota själfva orsaken till allt detta elände, kriget själft, än att söka öfverenskomma om regler för krigföring, regler, som när det kommer till kritan icke efterlefvas och som icke kunna påtvingas någon?

En person, som säger sig vara prenumerant af Svenska Canada Tidningen, har tillsändt oss ett ovettigt bref. Den enda förtjänst framför andra dylika smädeskrifvelser, denna äger, är att den icke är anonym, och ett svar kan därför vara på sin plats. Skribenten är synnerligen förgrymmad öfver den hållning, vi intaga till det pågående kriget, och han kallar oss rent af landsförrädare; han vill tydligen, att vi skola ställa oss på Tysklands sida. En sådan person skulle vi vilja kalla för ländsförrädare, ty han visar sig totalt brista i lojalitet mot det land, som blifvit hans nya hem. En sådan person gjorde bäst i att så snart möjligt skudda Canadas jord af sina fötter — och göra detta, innan han råkar illa ut. Det är farligt att skrifva dylika saker i dessa dagar. Vi skola emellertid hålla på brefvet — kanske vi kunna på något sätt använda det.

Ett intressant uttalande

Robert Crozier Long, en välkänd Berlinerkorrespondent, som nu befinner sig i den ryska armén, har telegraferat följande, som kan vara af ganska stort inträsse för oss svenskar:

På väg till St. Petersburg intervjuade jag många framstående skandinaviska politici och publicister om Norges, Sveriges och Danmarks sympatier och hållning med afseende på kriget.

Idag hade jag ett långt samtal med Wollert Konow i Bergen, f. d. norsk handelsminister och en personlig vän till konung Haakon. Om Norge, såsom är troligt, bildar en försvarsregering, blir Konow en af dess ledande män. Konow sade:

"De skandinaviska nationernas sympatier äro mycket utpräglade. Alla tre staterna hafva beslutat kraftigt försvara sin neutralitet. Danmark är af historiska orsaker anti-tyskt. Sverige är utpräglad anti-tyskt. Norge älskar England och beundrar allt engelskt, men likt Sverige fruktar det all ökning af Ryrsslands makt, då detta ovillkorligen skulle betyda ett tryskt herravälde på Östersjön och ett slut på skandinaviskt oberoende.

"Norge och Sverige hafva öfverenskommit att kämpa tillsammans, om Ryssland hotar någotdera landets neutralitet. Den 1 aug. undertecknade båda länderna en öfverenskommelse, i hvilken förklarades, att deras mobiliseringsåtgärder på intet sätt riktade sig mot hvarandra. Jag anser denna öfverenskommelse vara de facto en öfverenskommelse om ömsesidigt försvar. Om Ryssland anfaller Sverige, kommer Norge säkerligen att förena sig med sin systerstat."

Jag frågade Konow: "Hvad fruktar ni i synnerhet från Ryssland?"

"Vi frukta", svarade han, "två saker. Om Tyskland krossas, kommer Ryssland till Königsberg och Danzig. Därifrån är det endast några timmars väg till svenska hamnar, och det är slut med Sverigs frihet. För det andra frukta vi, att om Ryssland förstoras, kommer det att realisera sitt historiska önskemål: en isfri hamn vid Atlanten.

"Detta är detsamma som en fara för Skandinavien. Vi frukta vidare, att Ryssland vill bemäktiga sig Sveriges stora rikedomar, som ligga öster om Narvik. Dessa malmgrufvor producera 5,000,000 till 6,000,000 ton utmärkt malm årligen, hvilket f. n. hufvudsakligen går till Tyskland. Det är Rysslands sträfvan att få dessa i sin hand."

"Hvad är eder egen åsikt om en sund skandinavisk politik?" frågade jag.

"En sund skandinavisk politik", sade Konow, "är att arbeta tillsammans med England för att rädda Tyskland. Detta låter paradoxalt, men jag tror, vi skola komma dit.

"Om Tyskland blir besegradt, komma alla brittiska statsmäns sträfvan att blifva att söka rädda det från att krossas. Då tiden är inne, komma de skandinaviska länderna att spela sin roll. De vilja hjälpa England, kanske t. o. m. med svärdet, att förebygga Rysslands otillbörliga utvidgning, hvilket skulle innebära en fara för oss, för England, ja, för hela Europa.

"Jag är en opartisk åskådare. Jag är hvarken för Tyskland eller mot Tyskland. Men jag förutsäger, att om Tyskland faller, England kommer att bli den första makt att söka rädda det. Detta är ett verkligt brittisk inträsse."

Skall sådant tålas?

I en mycket tyskvänlig svensk tidning i Minneapolis skrifver en författare bl. a. sålunda:

"Genom Canadas inblandning i kriget har tyska emigrationen till detta land hämmats för en lang tid och tyskarne därstädes göra planer att invandra till Förenta Staterna, om ej många så redan hafva gjort.

* * *

Här finnas ännu rum för tusenden och här blefve de ej behandlade som spioner, sedan de en gång antagit Förenta Staternas inbjudanden, att blifva dess borgare. I Canada, dit de emigrerat, under lockande förespeglingar, måste de nu uppgifva både krut och skjutvapen, som oftast är en nödvändighetsartikel på farmen — blott för att de äro tyskar."

Hvar och en, som är bosatt i Canada, inser att dylika ord nedtecknats i okunnighet och obekantskaphet med förhållandena. Tyska emigrationen har icke hämmats mera till Canada än till något annat land. Vi ha oss bekant, att trots kriget ett större sällskap tyska immigranter för kort tid sedan reste genom Winnipeg västerut för att där taga upp homestead. Tyska emigrationen till Canada har naturligen betydligt minskats, ja, nästan upphört på grund af kriget, men så är förhållandet med all emigration från Europa. Att något större antal tyskar skulle utflytta från Canada till Förenta Staterna är rena uppfinningen af den värde artikelskrifvaren. De tyskar torde vara lätt räknade, som lämna Canada för att bosätta sig i Staterna. En del reste vid krigets utbrott genom Förenta Staterna hem till Tyskland, men det är också allt.

Tyskarna i Canada ha ingen anledning att lämna detta land. Här hafva de bygt sina hem och här hafva de funnit en bättre bergning, än de kanske skulle hafva kunnat erhålla i något annat land på jorden. Här äro möjligheterna för en duglig farmare betydligt större än i Förenta Staterna. Här finnas ännu homestead i tusental, och här finnes bördigt land att få för mycket billigt pris för den, som har en liten slant sparad. Här äro äfven förhållandena sådana, att alla åtnjuta lika skydd af lagen, att ingen ses öfver axeln, därför att han är "utländing", såsom förhållandet är i Förenta Staterna.

Moderlandet England ligger i krig med Tyskland, och Canada är därför äfven i krig och är villigt att gifva all den hjälp, det kan. Men Canada har intet emot det tyska folket och ännu mindre något emot tysk-canadensarna. Dessa åtnjuta samma skydd som alla andra nationer här, och intet betyder det, att England ligger i krig med deras fädernesland, så länge som de själfva uppföra sig lojalt. Ingen tysk här i landet behöfver frukta för att blifva arresterad, så länge han icke demonstrerar mot England och Canada, och så länge han icke försöker gå Tysklands ärenden i Canada. En del tyskar — mest tyska reservister — ha blifvit arresterade, men då ha alltid goda skäl för att de utöfvat spioneri förelegat. Några misstag har kanske begätts, men i sådana fall har den arresterade genast blifvit löslåpt mot löfte att icke lämna Canada för att gå ut i kriget på Tysklands sida. I ett land, som ligger i krig, måste man ju hålla ett väksammare öga öfver "utländingar" än under vanliga förhållanden, och om ett misstag begås från myndigheternas sida, är detta ursäktligt, helst om det genast rättas.

Det är äfven en ren osanning, att tyskarna "måste uppgifva både krut och skjutvapen, som oftast är en nödvändighetsartikel på farmen — blott för att de äro tyskar." Om skjutvapen i något fall fråntagits en tysk, kan man vara förvissad om, att myndigheterna haft goda skäl misstänka, att de skulle blifva missbrukade. En lojal tysk farmare har lika stor rätt som hvilken annan farmare som helst att hafva krut och skjutvapen.

Tyskarna åtnjuta, som sagdt, i dessa dagar samma skydd som de andra nationerna, så länge de uppföra sig lojalt. Till yttermera visso har dominionregeringen utfärdat en proklamation, enligt hvilken alla lojala tysk-canadensare försäkras om lagens skydd. Vi anföra en punkt ur denna:

"That all persons in Canada of German or Austro-Hungarian nationality, so long as they quietly pursue their ordinary avocations be allowed to continue to enjoy the protection of the law and be accorded the respect and consideration due to peaceful and law-abiding citizens; and that they be not arrested, detained or interfered with, unless there is reasonable ground to believe that they are engaged in espionage, or engaging or attempting to engage in acts of a hostile nature, or are giving or attempting to give information to the enemy, or unless they otherwise contravene any law, order in council or proclamation."

Alla tyskar och österrikare i Canada äro sålunda skyddade af lagen och hafva intet att frukta, så länge de ej bryta mot lagen.

Tyskarna själfva — åtminstone det stora flertalet — äro lojala och laglydiga och inse nödvändigheten af att hålla sig lugna i dessa krigstider. De äro först och främst canadensare, och de veta sin plikt mot Canada. Och därför behöfva de icke häller något frukta.

Vi undra i vårt stilla sinne, huru förhållandena skulle gestalta sig i Förenta Staterna, om detta land låge i krig med Tyskland. Vi äro nära nog förvissade om, att tysk-amerikanerna på allehanda sätt skulle blifva trakasserade af de patentpatriotiska yankees, huru lojala de än visade sig. Lagen skulle nog icke gifva dem synnerligen stort skydd, och domar "Lynch", som ju ganska ofta afgör mål i U. S. A., skulle nog icke vara overksam.

Vi förstå så innerligen väl, att de ofvan citerade orden bottna i afund mot Canada, ty man vet därnere på andra sidan gränsen, att Förenta Staterna icke mer äro så lockande för emigranterna från Europa, hvilka föredraga framtidslandet Canada. Man har äfven sett sitt eget folk i hundratusental utvandra till Canada och där bygga sig hem för alltid.

Man kan vara fullt förvissad om därnere i Staterna, att Canadas naturaliserade medborgare äro lojala mot sitt nya fosterland. Det går icke på något vis att söka "omvända" dem i det afseendet. Och en tidning, svensk eller annan, som skändar Canada och England kan äfven vara förvissad om, att dess framtid häruppe är mycket mörk. Det har i tidningspressen framkommit förslag om, att dylika tidningar måtte portförbjudas, icke få postbefordras, och det är att hoppas, att denna tanke blir verklighet. Om så sker, skola vi hafva en viss tidning i Minneapolis i godt minne.

Som sagdt, vi naturaliserade medborgare i Canada äro lika lojala mot vårt nya fosterland som trots någon dylik medborgare i Förenta Staterna. Vi älska och akta den brittiska flaggan lika högt någon som trots amerikan, infödd eller naturaliserad, älskar och aktar stjärnbaneret. Och till dem, som tala mot våra och vårt lands inträssen, vilja vi säga: "Keep out!"

Petersburgs nya namn.

Liksom man i Tyskland söker få bort ur namn och skyltar m. m. allt som smakar af utlandet, så synas också ryssarna vilja ha en språkrensning till stånd, och de hade därvidlag börjat med sitt viktigaste geografiska namn, det ord som betecknar själfva den ryska hufvudstaden. Ändelsen -burg i detta ord är naturligtvis tysk och skall nu ersättas med -grad såsom varande mera ryskt. Äfven denna ändelse, hvilken betyder stad, borg, litet fäste samt återfinnes i Belgrad, Novgorod Tsargrad (det gammalryska namnet på Konstantinopel) med flera namn, torde dock vara af germanskt samt till och med svenskt-nordiskt ursprung. Om vi ej misstaga oss är det den slaviska formen för ordet gård. Det finns t. ex. ett pommerskt namn från den slaviska tiden, Stargard, där man ser släktskapen ännu tydligare. Andra slaviska former af samma namn äro Starograd eller Stariord som betyder "gamla staden". Man kan jämföra det engelska town, ton (stad) och vårt svenska tuna (Eskilstuna, Stora Tuna), som betyder gård, gårdsplats, stad.

Petrograd betyder således Peters stad eller gård eller borg.

Gud i kriget.

Följande reflexioner af fredsvännen, den Nobelprisbelönade K. P. Arnoldson, äro väl värda att läsas och begrundas i dessa dagar, särskildt af sådana som af sympati för den ena eller andra af de stridande vilja tro, eller verkligen äro öfvertygade om, att Gud är med på den sidan.

Wilhelm II, som anses vara lika gudfruktig som hans fader och farfader, lät i början af det nu rasande kriget, anordna en böndag med "gripande gudstjänst". Tusen människor hade infunnit sig i Berlins domkyrka för att bedja tillsammans med kejsarparet.

I sitt trontal vid tyska riksdagens öppnande förklarade kejsaren att tyska folket skulle efter förfädernas exempel gå med "den evigt Allsmäktige" mot fienden. Hans högste troman, rikskansleren, tillfogade, att alla tyskar skola med Gud i hjärtat slå motståndarna, och rikskanslärens företrädare, furst Bülow, bedyrade, att "om världen så vore full af djäflar, så skall det tyska folket försvara och behålla sin plats i solen."

Ett upprop till tyska folket afslutar kejsaren med dessa ord: "Framåt med Gud, som skall vara med oss, såsom han varit med våra fäder." I sitt manifest till sina krigare manar han i Guds namn fram "den gamla krigiska andan som ännu lefver kvar hos tyska folket, denna väldiga krigiska anda, som angriper fienden hvar den finner honom, kosta hvad det vill, den krigiska anda, som från gamla dagar varit våra fienders skräck och fasa. Gud hjälpe oss!"

Ja, visst är den andan gammal, och visst är Wilhelm I:s och Wilhelm II:s Gud densamme som Josuas och Davids. De bibliske hjältarna slogo sina fiender utan förskoning, brände deras städer, förvandlade tempel och torn till grus och slaktade människor i hundratusental. Det skedde på Guds befallning förklarade de båda hjältarnas andlige och världslige stormän. Och deras krigarskaror jublade: Ära vare Gud!

När den tyska mobiliseringsordern kom till Berlin, började domkyrkklockorna ringa och de djupt gripna människoskarorna uppstämde: Nu tackar Gud allt folk!

Wilhelm II:s krigshöfdingar offentliggjorde ett upprop, däri det heter: "Om Gud i sin nåd ger oss seger, då — ve de besegrade!"

Men vi äro ju kristna, vi högt civiliserade européer. Ja visst. Vi ha de öfverhufvuden vi förtjäna. Och de äro gudfruktiga allesamman.

Österrikes gamle kejsare utfärdade ett manifest till sitt folk, däri han tillkännagifver att det i Försynens rådslag blifvit bestämdt att folket icke skall undgå krigets tunga bördor och offer.

I ett manifest från ryske tsaren säger denne att Ryssland skall resa sig som en man och tillbakaslå Tysklands och österrikes öfvermodiga angrepp med fast tro på rättvisan och ödmjukt hopp till den alismäktige Försynen. I bön nedkallar tsaren Guds välsignelse öfver det heliga Ryssland och dess mäktiga trupper. Under en gudstjänst i Petersburg visade sig tsaren för folket, som under obeskriflig entusiasm utbröt i starka jubelrop. Alla föllo på knä. Många gråto. Öfveralt i staden hörde man nationalhymner och psalmer. I franska kyrkan Notre Dame hölls en högtidlig gudstjänst för att nedkalla Guds välsignelse öfver Frankrikes och Rysslands härar.

Senare har kejsar Nicolaus hållit ett tal till medlemmarna af riksrådet och riksduman, däri han förklarar, att det är Herren, som pålagt det heliga Ryssland kriget, och "Rysslands Gud är en mäktig Gud." Därpå svarade riksrådets president: "Vi bedja konungarnas Konung och gudarnas Gud beskydda vårt fädernesland."

Att president Poincaré vädjade till franska folket utan att nämna ett ord om Gud, endast betonande "att Frankrike är fredligt och beslutsamt, ett rättens och rättvisans fädernesland, som står fullständigt enigt i lugn värdighet", — det får lämnas därhän.

För Englands vidkommande åtog sig däremot världsbladet Times att komma med den förklaringen, att denna nation går med fast förtröstan på Försynen, liksom fäderna, att kämpa och segra öfver fienden.

Bland de redan utkämpade striderna har särskildt den omstridda segern vid Mülhausen gifvit Tysklands kejsare anledning att "i tacksamhet till vår Gud, som var med oss", låta sina krigare få del af sitt "kejserliga tack".

Ja, Wilhelm II är säkert lika gudfruktig som fäderna. Han följer deras föredöme i lifvet och skall säkert äras som dem i döden.

Vid budskapet om segern öfver fransmännen kring Sedan 1870 utropade Wilhelm I: "Hvilken vändning sakerna genom Guds försyn tagit!" Då den gamle kejsaren 1888 afledit och liket skulle visas för den skådelystna hopen, var det grant utstyrdt i den kära krigardräkten. Under jordfästningen stod en kolossal Kristusbild förklädd och liksom sörjande framför ingången till kyrkan, och vid läsningen af välsignelseorden smattrade och dundrade gevär och kanoner i hundratals skott. Samma är afled också sonen, härföraren, den godlynte kejsar Fredrik. Vid förevisningen omslöto den dödes stelnade händer ett långt svärd, och det kalla hufvudet hvilade på en bönbok.

* * *

Man har hört och läst en del om de kristnas ärliga strider i grafkyrkan i Jerusalem vid påsktiden, då att tusental turkiska soldater ha full sysselsättning med att hindra fredsfurstens bekännare att i sin egen helgedom slå hjäl hvarandra. Men det förekommer icke en enda soldat, ej en enda polis, för att hålla ordningen vid makt, då öfver tiotusen muhammedaner af olika läromeningar hvarje fredag samlas på den vida platsen kring deras helgedom, Klippmoskéen.

Detta, som jag med mina egna ögon bevittnat, kommer mig nu åter i tankarna. Man kunde ha haft en särskild anledning att göra några små jämförande betraktelser däröfver redan vid början af de senast afslutade Balkankrigen. I de kristna regenternas proklamationer till sina folk påbjöds de ett nytt korståg mot turkarna. Man jämförde dessa påbud med den kungörelse, däri sultanen talar till sina krigare.

Han ålägger dem som en plikt att ej onödigt utgjuta blod. Han befaller muhammedanerna att visa skonsamhet mot de kristna krigarna. Ty, säger han, dessa olyckliga måste ju liksom hans eget folk lyda sina öfverordnade, trots att de i sitt innersta äro lika.

Allahs furstar och folk äro väl hälder icke alltid så blödiga. Men en kristen själfransakan kanske ej skulle skada i dessa dagar. Om det bara vore möjligt att i de nationella stämningarna smyga in någon liten blyg tanke på annat än krig!

Literatur.

En liten stund med Jesus. Predikningar och sånger öfver Andra årgångens Aftonsångs-texter af Gustaf Erikson. Pris: bunden i klotband med guldpressningar, $1.15, i mjukt läderband $2.00 portofritt. Rekvireras hos författaren: Rev. Gustaf Erikson, Smolan, Kansas, U. S. A.

Detta är ej den första predikosamling, pastor Erikson utgifvit. För något år sedan utkom en samling predikningar, som recenserades i denna tidning, och hvilken mottogs sympatiskt i den svenska pressen. Den nu utkomna predikosamlingen vittnar kanske mer än den förra om god stilistisk förmåga och djupsinning textförklaring. Språket är enkelt och flärdfritt och kan förstås af en och hvar. En del ganska vackra religiösa poem förekomma äfven i boken. Denna predikosamling rekommenderas på det bästa såsom uppbyggelsebok.

KRIGET.

(Forts. fr. sid. 1.)

Lördagen den 26 september.

Två strider, som kunna medföra afgörande af den stora kampen i norra Frankrike, hafva utkämpats. De alliserade hafva drifvit tyskarnas högra flygel i nordlig riktning till Noyon, och de infallande styrkorna hafva skyndat mot den franska linjen mellan Verdun och Toul.

I södra delen af Woevre drager sig fienden tillbaka mot Rupt de Mad i departementet Meurthe-et-Moselle. Striden fortsätter i denna del.

Någon bekräftelse har gifvits om rapporten, att tyskarna skulle hafva lidit ett nederlag vid den ostpreussiska gränsen. Flera vagnslaster sårade hafva anländt till Pskov, enligt ett telegram från Petrograd. Dessa hafva kämpat vid Suwalki, där tyskarna gjort stora förluster.

Amsterdam-korrespondenten till Reuter's Telegram Company har sändt ett telegram till London, hvari säges, att stora massor med tyska trupper transporteras till Frankrike öfver järnvägslinjer mellan München, Gladbach och Aix-la-Chapelle.

Ett telegram från Ostende säger, att 40,000 tyskar hafva slagit läger i trakten af Waterloo och legat där sedan förliden lördag. De infallande trupperna hafva uppställt väldiga belägringskanoner vid Grimbergen och Meysse.

Det har officiellt meddelats i London, att nära 60 officerare och 1,400 man omkommit, då de brittiska krysarna Abouklr, Hogue och Cressy sänktes af tyska undervattensbåts i Nordsjön.

Ett telegram till London från Berlin säger, att generalstaben medgifver, att den officiella listan på fångar, som förut publicerats är vilseledande. Det uppgifves nu, att tyskarna hafva tagit cirka 50,000 fångar i stället för 250,000, som förut uppgifvits. Af dessa äro 30,000 ryssar.

Premier Asquith mottogs med stormande ovationer, då han tillsammans med John Redmond uppträdde i Dublins frimurarhus för att uppmana irländarna att taga värfning. Hans hedersgarde bestod af nationalistiska volontärer.

Måndagen den 28 september.

Under tre långa dagar hafva tyskarna utan afbrott kastat sina massor mot de franska och brittiska styrkorna utmed hela stridslinjen i norra Frankrike. I officiella franska kretsar tror man, att dessa operationer, som äro de häftigaste, som hittills tagit plats, skett på högsta kommando, möjligen på direkta instruktioner från kejsaren själf. Deras ändamål har varit att bryta sig igenom de alliserades linjer, men de hafva hittills misslyckats.

Det märkvärdigaste, med den stora strid, som nu varat i sexton dagar, är den anda, som rådt i trupperna. Engelsmän, fransmän och tyskar hafva utstått det häftigaste bombardemang, som någonsin förekommit, ett oafbrutet regn af kulor från gevären och handgemäng med gevär och bajonett, men alla rapporter äro ense om, att de kämpa med samma beslutsamhet som i början, och att t. o. m. befälhafvarna i vissa fall hafva svårt att hålla dem tillbaka.

Japanerna hafva slagit tyskarna i Tsin-Taus utkanter, hufvudstaden i det tyska protektoratet Kiau Chau. Ehuru drabbningen varade i fjorton timmar, voro förlusterna ringa.

Tyska Zeppeliner hafva nedsläppt bomber öfver belgiska städer, en tysk aeroplan har åter besökt Paris, kastande granater under flykten och en Zeppelin har äfven visat sig öfver staden Warsaw; men någon större skada har icke åstadkommits.

Det säges, att den tyske kejsaren lider af lunginflammation. För endast en eller två dagar sedan måste hans femte son Oscar draga sig tillbaka från sitt regemente, och vårdas han nu för affektion åt hjärtat, som han ådragit sig under fältlifvet. Kejsarens yngste son har tillfrisknat från ett skottsår.

Från Petrograd kommer ett officiellt meddelande från den ryska generalstaben, att tyskarna slagits tillbaka i ryska Polen, och att de nu retirera.

Ryssarna hafva avancerat från tre sidor och inneha nu den största delen af Przemysl i Galizien, och den österrikiska garnisonens tillstånd tros vara hopplöst.

Premier Fisher har i ett tal i Melbourne sagt, att Australiens befolkning hällre skulle dö än vara under någon annan nation än den brittiska.

Sir George Foster har börjat en kampanjresa genom hela Canada för att annonsera canadensiska äpplen och därigenom gifva dem företräde på hemmarknaden framför utländska rivaler. Den europeiska efterfrågan efter äpplen har nästan upphört på grund af kriget.

Col. Hughes ämnar resa till England öfver Nw York, sedan alla truppernä i Valcartier embarkerat. Det tros, att Sir Robert Borden kommer att taga hand om värfningen af en andra kontingent, som col. Steele antagligen kommer att föra befälet öfver.

Krigsbyrån och amiralitetet i London mottogo i lördags ett telegram från härtiginnan af Connaught, i hvilket meddelades, att öfver 57,000 pund samlats af canadensiska kvinnor att användas af sagda myndigheter. 20,000 pund skulle gå till krigsbyrån och resten till amiralitetet. Amiralitetet kommer sannolikt att bygga ett sjukhus, hvilket canadensiska kvinnor få gifva namn.

Två norska trampångare, Somersad och Fram, som lågo på Delaware floden, lastade med kol och lifsförnödenheter, och skulle afsegla från Philadelphia till Brazilien, fingo sin segling annulerad i går och komma att aflasta i dag. Man hade nämligen skäl misstänka, att deras last skulle leveras till tyska krigsfartyg vid syd amerikanska kustén.

En brittisk officer kommer att kommendera den canadensiska styrkan vid fronten. Han kommer att utses af lord Kitchener. Man tror, att valet kommer att falla på generalmajor Alderson i den brittiska armén.

(Forts. å sid. 5.)

SKANDINAVISKA ADVOKATER
811 McArthur Bldg.
Telefoner: Main 4503 och 4504.
ROTHWELL, JOHNSON & BERGMAN
P. O. Box 1656
WINNIPEG, MANITOBA.

Dr. R. L. HURST
Medlem af Royal College of Surgeons, England. Licentiat af Royal College of Physicians, London. Specialist: Brost-, närv- och kvinnosjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg., Portage Ave., midt emot Eatons. Telefon Main 814.
Res. Phone Garry 1175.
Konterstid: 2—5, 7—9.

Skandinavisk tandläkare
DR. T. G. Moxnes
L.D.S., D.D.S., D.M.T.

Guldmedalj och diplom i Brussel 1910 för guldbroarbete och annat tandläkarearbete.
Mottagningstid:
9—12, 1—6, 7—8.30.
Smärtfri behandling.
Broarbete och modärn tandinsättning.
Röntgenstråler för tanddiagnos.
Spec.: Behandling af Rigg's sjukdom (en sjukdom, hvaraf tänderna hessna i tandkött och käkbenet).
620 1-2 MAIN STREET.
Ingång Logan Ave. Tel. G. 3660.

Björnson & Brandson
LAKARE.
Cor. Willam and Sherbrooke.
Mottagningstid: 2—3, 7—8 e. m.
Bostadstelefoner: Garry 321—Garry 763

Skandinavisk Tandläkare
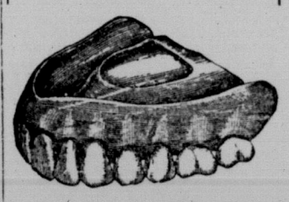
Aluminium- och guldplattor för proportionsvis låga priser.
Tänder smärtfritt utdragna.
Fri undersökning.
Dr. PHILIP A. ECKMAN,
105 Carlton Building,
Ett block ofvanför Eatons.
Telefon Main 2622.
KONTORSTID: 9 f.m. till 8 e. m.

Dr. S. C. Peterson
SVENSK LAKARE OCH KIRURG.
Specialist i kvinno- och könssjukdomar.
Kontor: 28 Steele Block, hörnet af Portage ave. och Carlton st.
TIMMAR: 2—5, 7—8.
Kontorstelefon Main 5320.
Bostad: 96 Dagmar St. Telefon Garry 1625

Svensk Läkare
DR. C. E. JOHNSON.
KONTOR: 678 MAIN ST. Dom. Bank Bldg., (nast intill Gordon-Mitchells Drug Store.)
Telefon: Garry 4284.
Timmar: 1—4 e. m.; Sönd. 3—4 e. m.
Bostad: 150 Cathedral Avenue.
Telefon: St. John 234.

Ambulans tillhandahållen.
THE J. THOMSON CO.
Begrafningsentreprenörer
501 Main St. Tel. M. 1
Winnipeg, Man.
Midt emot City Hall.

A. S. BARDAL
BEGRAFNINGSBYRA.
Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris.
HYRKUSKVERK.
Första klassens droskor.
Kontorstelefon: Garry 309 och 376.
Bostadstelefon: Garry 2151.
BARDAL BLK., 843 Sherbrooke Str.

DR. MORDEN, Tandläkare

Först hörnet af Logan och Main street, nu 482½ Main street, Rialto Block, Tel. G 531.
Etablerad 1900.
Hundratals personer draga fördel af våra populära priser, hvarför icke ni?
Guldkronor förstärkta $5.00. Reduneradt från $8.00 och $10.00.
Broarbete $5.00. ALLT ARBETE GARANTERADT.

Occidental Hotel.
D. & N. RIPSTEIN & CO.
Förstklassiga rum och finaste matservering.
Hör. af Main St. & Logan Ave.
TELEFON 1688.